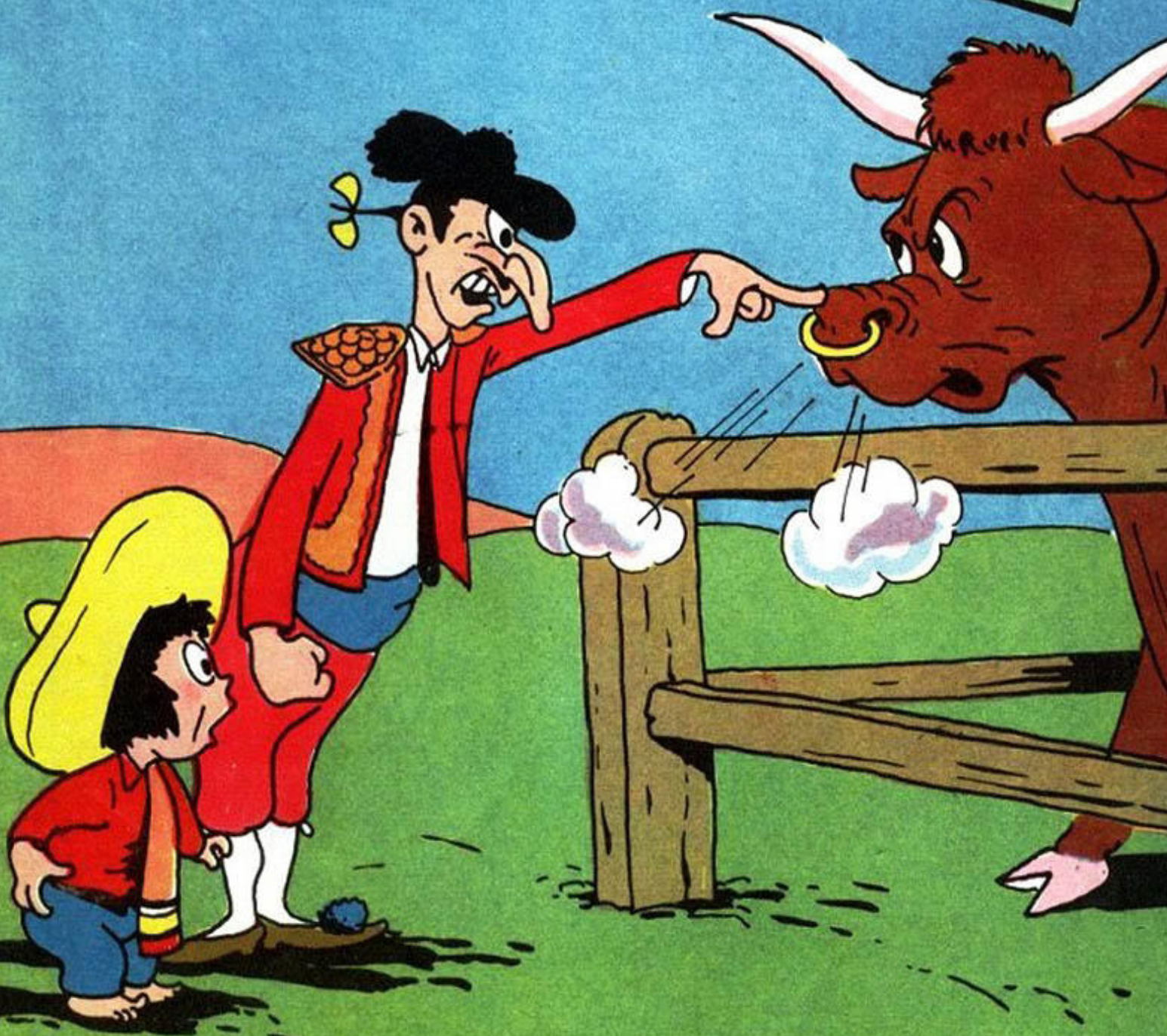
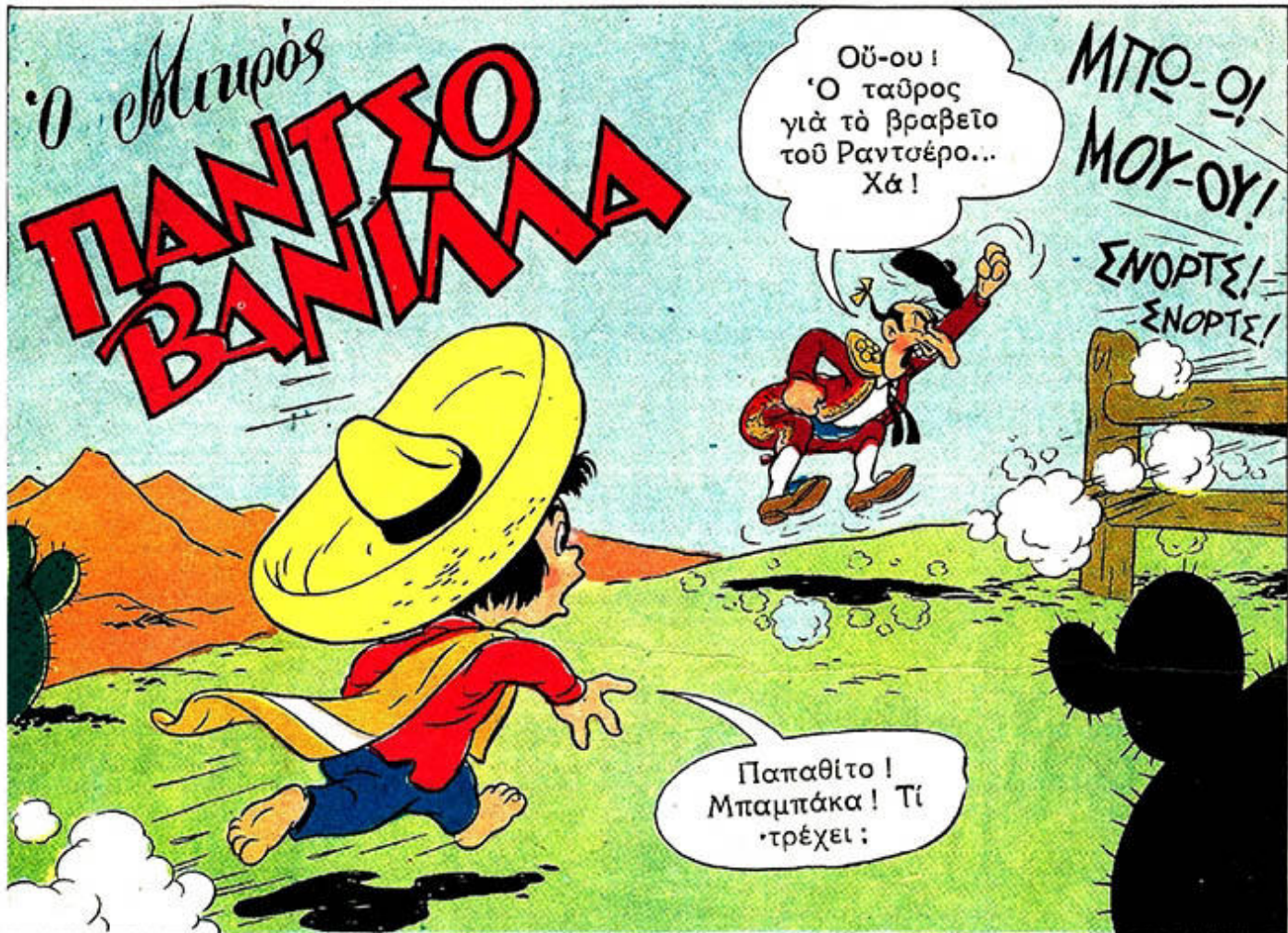

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τάνος Βαβίτσα

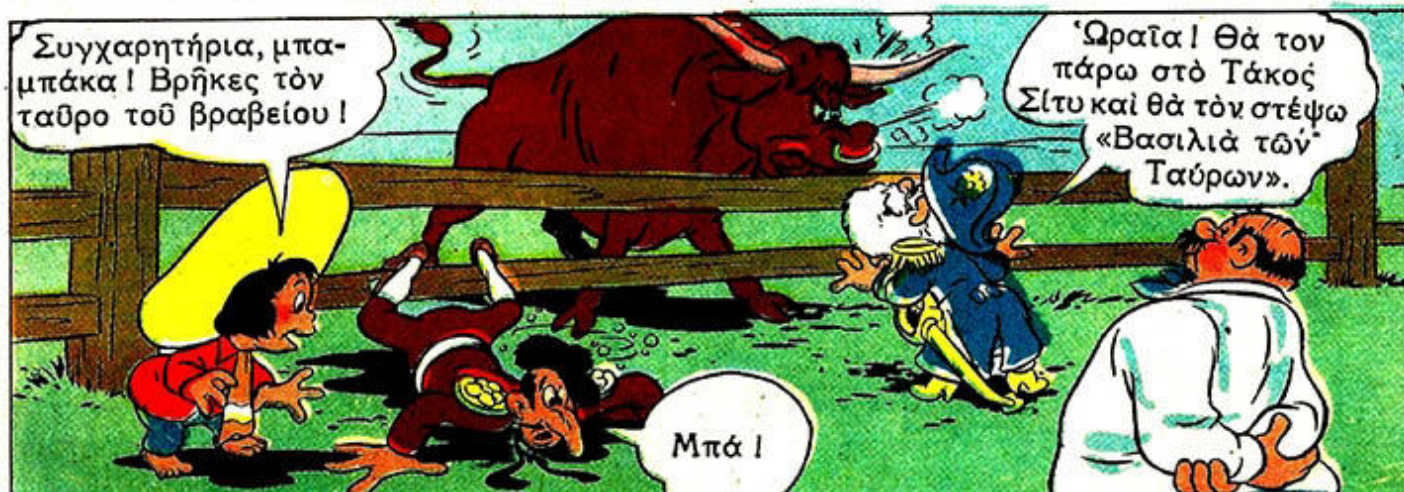
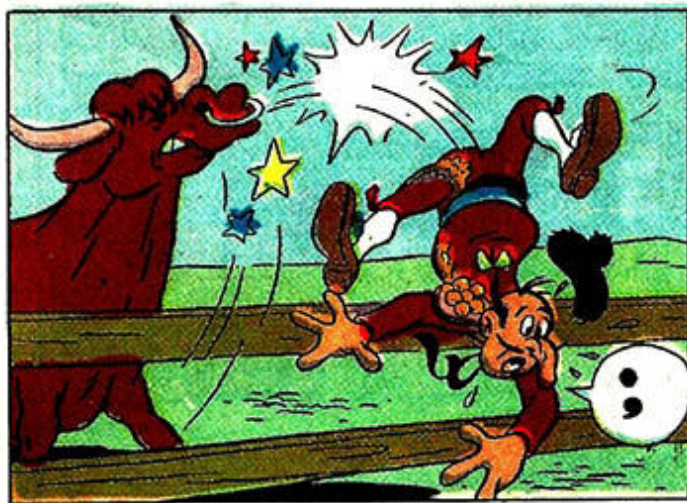

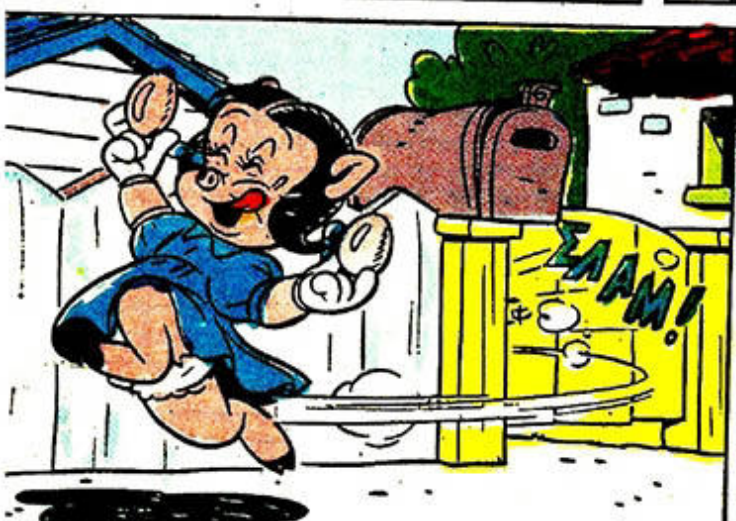
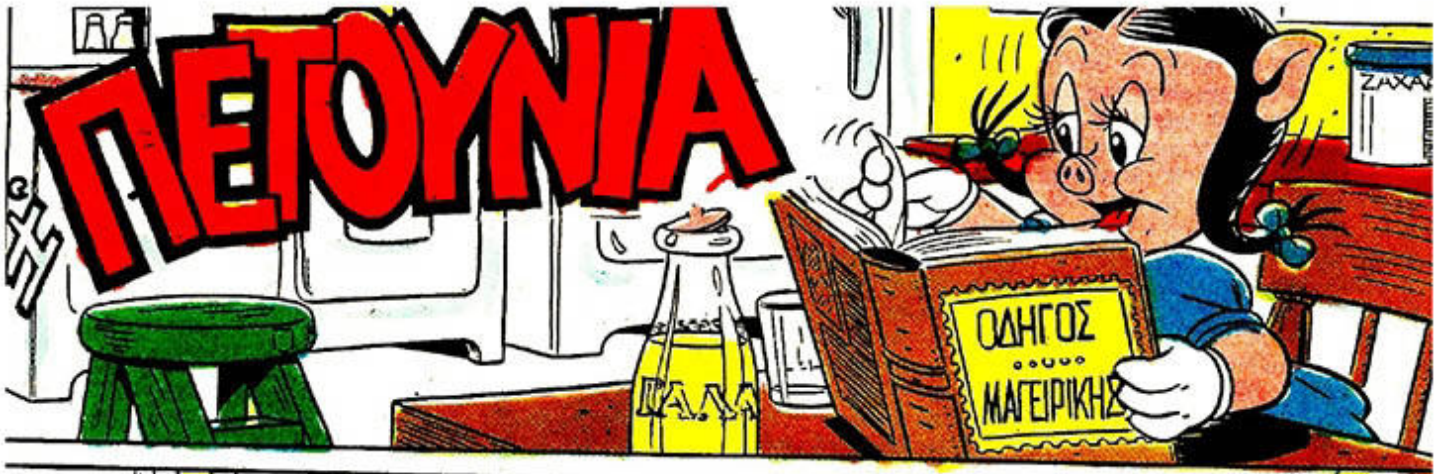

"Αν ήμουν δήμαρχος του κοτετσιού
 εγώ, θάτρωγα κότα κάθε μέρα!
 Χμ-μ"

Κι' ύστερα, σὰς υπόσχο-
 μαι μαλακώτερες φω-
 λιές κι' ὄμορφα σπιτάκια. Δὲν
 θὰ κάθεστε πιά ὤρες στὸ
 γέννημα τῶν αὐγῶν!

Σὰς ρωτῶ,
 λοιπὸν,
 τί ἄλλο θέλετε;

Κι' ἐγὼ σὰς
 ρωτῶ, γιατί τὸ
 σκάνε οἱ κότες
 ἀπὸ τὸ
 κοτέτσι;

Ποιὸς
 εἶναι αὐτὸς
 ὁ ἀναιδής;

Εἶναι ὁ Χένερυ!

Σωστά! Καὶ θ'
 ἀπαντήσω ἐγὼ
 στὸ ἐρώτημά
 μου!

ΧΕΝΕΡΥ ΓΕΡΑΚ

Οἱ ἐξυπνες κότες τὸ σκάνε γιὰ νὰ
 κάνουν τίς διακοπές τους...
 πρᾶγμα ποὺ τὸ υπόσχομαι
 ἂν με βγάλετε
 δήμαρχο!

Διακοπές;

Πρέπει
 ὅμως
 νὰ γεν-
 νοῦμε
 αὐγά!

Σὰς ἀξίζει νὰ
 πάρετε μιὰ ἄδεια!...
 "Ὅπως κι' οἱ
 ἀγριόπαπιες ποὺ
 πετοῦν κάθε
 χρόνο πρὸς
 τὸν νότο.

ΧΕΝΕΡΥ
 ΓΙΑ
 ΔΗΜΑΡΧΟ
 ΓΕΡΑ
 ΚΟΤΑ

Οὔτε καὶ τὰ χελιδόνια κάθονται ἐδῶ
 νὰ παγώσουν τὸν χειμῶνα!

Δίκιο ἔχει
 ὁ Χένερυ!

Θὰ εἶναι σπου-
 δαῖος δήμαρχος.

Αὐτὸ τὸ νιάνιαρο πάει νὰ μοῦ κἀνῆ
 οὐναγωνισμό. Κάποιο ἄσχημο
 παιχνίδι θέλει
 νὰ παίξῃ!

ΣΕ ΛΙΓΟ...

"Επρεπε να τη σκεφθώ πιο νωρίς την πολιτική! Σύμφωνα θα έχω στείλει όλα τα κοτόπουλα κάτω στον «νότο»... δηλαδή ίσια στο στομάχι μου!

Μου φτάνει το μπάνιο τόση βρα! Καιρός είναι να γυρίσω πίσω για να βγώ δήμαρχος!

Κάθισε ήσυχα εσύ εκεί μέσα! Θα μου σβύσης τη φωτιά με τα πιτσιλίσματα!

Νά βγώ έξω; Φτάσαμε κιάλας;

Στη Φλωρίδα! Τί θαύμα! Νά στείλω μερικά κάρτ-ποστάλ!

"Ε! "Εμπα μέσα γρήγορα!

"Εσύ θα είσαι σίγουρα ο εξάδελφος του Χένερυ!... Ήρθα λίγο να δώ τις φοινικίες και ν' αναπνεύσω θαλασσινό αέρα!

Στάσου!

"Ακόμα δεν έφυγες!

"Επρεπε να το ξέρω μ' αυτό το τσουκάλι δεν μπορούσα να ταξιδέψω! Με κοροϊδεψες όπως και τώρα!

Φαίνεται πως το πέταγμα μ' αυτή τη χύτρα δεν έχει καθόλου ασφάλεια!

Πώς δεν έχει ασφάλεια ανόητε, Κοίταξε, εγώ δεν φοβάμαι καθόλου!

Σου φαίνεται ακόμη πως δεν έχει ασφάλεια;

"Οχι, αλλά μου φαίνεται τώρα πως έχω εμπρός μου το αγαπημένο μου φαγητό!... "Εντράδα γερακόκοτα; Πολύ νόστιμη!

ΕΛΜΙΕΡ ΦΑΝΤΙ

και ο Ντίφου

..Χά, χά! Τὰ πουλάκια θὰ χαροῦνε πολὺ ὅταν δοῦν ὅτι τοὺς ἔφτιαξα ἕνα τόσο ὁμορφο σπιτάκι!

"Αααχ! 'Το κορμάκι μου! Πάει, χάθηκα... δέν' έχω πιά ζωή!

...Μ-μ-μά... χτύπησες στ' αλήθεια; Μίλησέ μου;

"Έχω μιά τελευταία επιθυμία! 'Αφησέ με γά ξεψύχηση σ' ένα αληθινό σπιτάκι... έπάνω σ' ένα κρεβάτι!

Συμφορά μου! Τί έχω κάνει!

Τί έχεις κάνει; 'Έχεις ξεκάνει ένα κακόμοιμο παπάκι!

Τό ξέρω! Δέν θέλω όμως νά είμαι ένοχος φόνου! 'Οχι, ποτέ!

'Πρέπει νά καλέσω τόν Σταθμό Πρώτων Βοηθειών! 'Εξακολούθησε ν' αναπνέης ώσπου νά σε πάω στό νοσοκομείο!

Καλά, ζουμπάρε 'Ας βροῦ μόνο εκείνη τή μαύρη μπογιά!

ΣΥΝΤΟΜΑ...

Θά μου τό πληρώση! Θά τοῦ ζωγραφίσω τόσες πόρτες στόν τοίχο πού θ' αναγκαστή νά μπη ἀπό τό τζάκι.

Κι' εκείνο όμως θά εἶναι γεμάτο καπνό. 'Ας ανάψω τώρα μιά καλή φωτιά μ' αὐτά τὰ λαδωμένα κουρέλια!

"Α, ἔρχεται τό αὐτοκίνητο τοῦ νοσοκομείου! Μόλις προφταίνω νά καλέσω τήν πυροσβεστική ὑπηρεσία;

Αὐτό εἶναι τό σπίτι σου, 'Ελμερ. Αὐτό πού καπνίζει;

'Εκείνη ἡ τρελλόπαπια μου ἔβαλε φωτιά στό σπίτι! Θά τῆς τοσκίσω τό σβέρκο!

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ἀποκτᾶ δυὸ φίλους

1. Ὁ Πέτρος, ὁ μικρὸς ψαράς, καθὼς ξανοιγόταν μὲ τὴ βάρκα του γιὰ νὰ ρίξη τὰ δίχτυα, σταμάτησε ἀπὸτομα γιὰτὶ ἄκουσε κάτι νὰ πλαταγίζη στὸ νερὸ. «Ἐνα περιστέρι!» εἶπε. «Σχεδὸν ξεψυχισμένο!»

2. Πῆρε στὴ βάρκα του τὸ δύστυχο πλασματάκι καὶ τοῦ ἔδωσε νερὸ καὶ ψωμί. Τὸ πουλι ἄρχισε νὰ τρῶη λαίμαργα. «Κακόμοιρο περιστεράκι», εἶπε ὁ Πέτρος. «Φάε καλά, κι ἔπειτα θὰ σὲ βγάλω ἐγὼ στὴ στεριά».

3. Τραβώντας γιὰ τὴ στεριά ὁ Πέτρος ἔπρεπε νὰ περάσῃ ἀπὸ κάποιον μυστηριώδη πύργο. Καθὼς λοιπὸν τραβοῦσε κουπί, ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ καλῆ: «Παρακαλῶ, σώστε με!» Ἦταν μιὰ ὁμορφὴ πριγκίπισσα πού φώναζε ἀπὸ τὸ πιὸ ψηλὸ παράθυρο τοῦ

4. «Τί κρίμα νὰ μὴ μπορῶ νὰ σκαρφαλῶσω σ' ἐκεῖνο τὸ παράθυρο», εἶπε στενοχωρημένα ὁ Πέτρος. Ξαφνικὰ θυμήθηκε τὸ περιστέρι. Ἔδεσε ἕνα σπάγγο στὸ ποδαράκι τοῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Βοήθησε κι ἐσύ. Πέταξε ψηλὰ σ' ἐκείνη τὴν κυρία!»

Ἡ καλωσύνη ἑνὸς μικροῦ ψαρά σ' ἓνα
περιστέρι βρίσκει τὴν ἀμοιβή της.

5. Τὸ περιστέρι τριγύρισε λίγο ἐδῶ
κι ἐκεῖ, ἀλλὰ ἡ πριγκίπισσα τὸ φώ-
ναξε, κι ἐκεῖνο πῆγε κοντά της. Τρά-
βηξε τὸν σπάγγο ὅπου ὁ Πέτρος εἶχε
δέσει ἓνα μακρὸ καὶ γερὸ σκοινί.

6. Ἐπειτα τῆς ἦταν εὐκολο νὰ δρα-
πετεύσῃ. Ἐπρεπε μόνο νὰ δέσῃ τὸ
σκοινί στὸ παράθυρο καὶ νὰ κατέβῃ
γλιστρώντας. «Μὴ φοβᾶστε, πριγκί-
πισσα», φώναξε ὁ Πέτρος, «θὰ σᾶς
πιάσω ἐγώ».

7. Μερικὰ λεπτά ἀργότερα ὁ Πέτρος
πλησίαζε μὲ τὴ βάρκα του στὸ πα-
λάτι. «Ἐνας κακὸς ληστής μ' ἔκλε-
ψε γιὰ νὰ πάρῃ λύτρα καὶ μ' ἔκρυψε
σ' ἐκεῖνο τὸν πύργο», ἐξήγησε ἡ πριγκί-
πισσα.

8. Στὸ παλάτι ὁ Βασιλιάς καὶ ἡ Βα-
σίλισσα καταχάρηκαν. «Πῶς νὰ σὲ
ἀνταμείψω Πέτρο;» ρώτησε ὁ Βασι-
λιάς. Τὸ παιδί ὁμως γέλασε. «Τὸ πε-
ριστέρι ἔκανε τὴ δουλειά, ὄχι ἐγώ»,
ἀπάντησε.

ΜΠΑΓΚΕ ΜΠΑΝΝΥ

